

تشکیل مجلس قانون اساسی و تصویب آن در ۱۷ مه

در حالیکه هنوز سوئد از آثار مخرب جنگ خلاص نیافته بود و تحرکی برای اداره ی نروژ نداشت، ۱۱۲ نفر از نخبگان و نمایندگان مردم در تاریخ ۱۰ آوریل ۱۸۱۴ در ایدزول Eidsvoll دور هم گرد آمدند تا قوانینی را وضع کنند که استقلال کشورشان را رسمیت ببخشند.

برگ های ی از تاریخ نروژ (۳)

در خانواده ی سلطنتی دانمارک ادغام شده بود، نروژی ها از شاهزاده دانمارکی « کریستیان فردریک » خواستند تا عنوان پادشاهی نروژ را بپذیرد و به نروژ نقل مکان کند.

ولی پادشاه سوئد کارل یوهان Karl Johan این انتخاب را برسمیت نشناخت. بدنبال مذاکراتی که در اکتبر همان سال بین طرفین انجام گرفت، بعد از دو هفته، چهارچوب و موازین اتحاد نروژ - سوئد معین شد. در چهارم نوامبر ۱۸۱۴ بشرط پذیرش پادشاهی ی کارل یوهان توسط نروژی ها، او هم با ایجاد تغییراتی چند در قانون مصوبه نمایندگان نروژ، آن را برسمیت شناخت. اما اتحادیه نروژ- سوئد تا سال ۱۹۰۵ بیشتر به طول نکشید.

از این عده ۵۹ نفر را روشنفکران و تحصیلکرده ها بودند. ۱۶ نفر از تجاران و سرمایه داران و ۳۷ نفر را کشاورزان نمایندگی می کردند. نمایندگان بعد از صرف حدود ۵ هفته ی مداوم برای این کار، بالاخره در تاریخ ۱۷ مه همان سال قانونی را پایه گذاری کردند که به قانون اساسی نروژ یا Grunnlov معروف شد. بر اساس این قانون پادشاهی مستقل نروژ با یاری مجلس می بایست امور کشور را بدست بگیرد. و بدین ترتیب از آنجایی که خانواده ی سلطنتی در نروژ مدتها بود که

ماه مه ماه نروژ است. نروژی ها به روز ۱۷ مه را بسیار ارچ می نهند. آنها این روز را روز تولد نروژ می دانند. این روز بعنوان روز استقلال نروژ و روز قانون اساسی این کشور جشن گرفته می شود. و هر ساله بویژه در مدارس مراسم ویژه ای را برای بزرگداشت این روز تدارک می بینند. در این روز مردم به خیابانها آمده و با شادی و خوشحالی در راهپیمایی ها استقلال کشور خود را جشن می گیرند.